

ת"ד 8327/08/14 - מדינת ישראל נגד סלו רייכמן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

24 פברואר 2015

ת"ד 8327-08-14 מדינת ישראל נ' רייכמן

בפני כב' השופט שלמה בנג'ו

בעניין: מדינת ישראל ע"י תביעות תעבורה חוף

באמצעות עו"ד נטע שרון

המאשימה

נגד

סלו רייכמן

ע"י עו"ד אסף צברי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
2. מדובר בתאונת דרכים שאירעה ביום 9.3.2014 סמוך לשעה 08:00, שעה שהנאשם נהג ברכב פרטי מכיוון קריית אתא לכיוון מפרץ חיפה, הגיע לצומת עם כביש 22 המרומזר, לא ציית לאור אדום, חסם את דרכו של רכב אחר שנכנס לצומת בחסות האור הירוק וכלי הרכב התנגשו.
3. כתוצאה מהתאונה נזקק הנהג המעורב לטיפול רפואי ונגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.
4. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם פסילה שלא תפחת מחודשיים, פסילה על תנאי וקנס.
5. ב"כ הנאשם, עתר להתחשב בנאשם, להקל בעונשו, הוא הדגיש את גילו המתקדם של הנאשם, את בעיותיו הרפואיות ואת תוצאותיה הקלות של התאונה.
6. תיק החקירה הוגש לעיון בית המשפט בהסכמה, לצורך גזירת הדין.

דין והכרעה עונשית:

7. נהיגה רשלנית ולא זהירה מסכנת את שלום המשתמשים בדרך, כמו גם את שלומם של הנהגים המעורבים בתאונה ויושבי הרכבים, אם ישנם כאלה.

8. לאור ריבוי תאונות הדרכים, וכללי הענישה הנוהגים, חובתו של ביהמ"ש להטיל עונשים שיתקיים בהם יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש.
9. טווח הענישה הנוהג בעבירות מסוג זה נע בין עונש פסילת החובה שהינו פסילה למשך שלושה חודשים, ועד לפסילה של תשעה חודשים, לצד מרכיבי ענישה נוספים של פסילה מותנית וקנס.
10. חריגה מפסילת החובה וממדיניות הענישה הנוהגת תיתכן אך בהתקיים נסיבות מיוחדות שיפורשו בגזר הדין.
11. נסיבות ביצוע העבירה, כפי שהן עולות מעובדות כתב האישום, מלמדות, כי הנאשם התרשל בנהיגתו עת נכנס לצומת באור אדום.
12. אשר לתוצאות התאונה, תוצאותיה קלות. נגרם נזק רכושי קל לכלי הרכב המעורבים, ולא נגרמו לנהג המעורב חבלות. מעיון בתעודה הרפואית של הנהג המעורב, עולה כי הוא התלונן על כאבי ראש וסחרחורת, ובבדיקה רפואית שנעשתה לו, לא נמצאו ממצאים חבלתיים.
13. לאור האמור, מתחם העונש ההולם נע בין עונש פסילה של חודש ימים לפסילה בפועל של חודשיים ימים (לנוכח עמדת המדינה לעונש), לצד רכיבי ענישה נוספים כאמור לעיל.
14. נסיבות נוספות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה שביהמ"ש רשאי לשקללן בבואו לגזור את העונש המתאים לנאשם, נוגעות לוותק נהיגתו של הנאשם ומצב בריאותו.
15. לנאשם וותק נהיגה נכבד. הוא נוהג מאז שנת 1972, ללא עבירה תעבורתית אחת במשך 43 שנות נהיגה.
16. מדובר בנאשם בגיל גבורות (83), לדבריו, הוא סובל מבעיות גב, וניזקק לרשיון הנהיגה על מנת להתנייד לרופאים.
17. נסיבות נוספות שרשאי בית המשפט להתחשב בהן לצורך גזירת הדין.
18. הנאשם ניצול שואה. הוא ואשתו מתקיימים מקצבת זיקנה של המוסד לביטוח לאומי. רשיון הנג דרוש לנאשם גם על מנת לטפל באשתו המבוגרת.
19. סעיף 38(2) לפקודת התעבורה, קובע פסילת חובה מינימאלית של 3 חודשים ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בתיק שבפניי.
20. עמדת המאשימה בתיק זה היא יש לפסול את הנאשם לפרק זמן שלא יפחת מחודשיים לאור פסילת החובה

הקבועה בחוק.

21. סעיף 35א לחוק העונשין שעניינו עונשי חובה ונסיבות מקלות, קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג מעונש חובה ולהטיל עונש קל יותר מהעונש הקבוע לעבירה **"אם העבירה נעברה בנסיבות מקלות מיוחדות..."**. סעיף זה קושר לפי לשונו בין קיומן של נסיבות מקלות לבין נסיבות מיוחדות.

22. בהסדר החוקי הספציפי לעבירות תעבורה, קבע המחוקק, בסעיף 38 (2) לפקודת התעבורה פסילת חובה של 3 חודשים לעבירות המפורטות בתוספת השניה לפקודה שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או נגרם נזק לרכוש. אולם, סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קובע, כי ביהמ"ש רשאי לחרוג מפסילת החובה בהתקיים "נסיבות מיוחדות". החוק לא מפרט מהן אותן נסיבות מיוחדות ואלה נותרו לשיקול דעת ביהמ"ש על פי פרשנותו בשים לב לנסיבות המקרה שבפניו.

23. ברע"פ 6443/12 **שאול לידסקי נ' מדינת ישראל** (מיום 9.9.12), נדונה השאלה מהו טיבן של 'נסיבות מיוחדות' המאפשרות חריגה מפסילת החובה. לידסקי הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות. פסילת החובה הקבועה בסעיף 39א לפקודת התעבורה קובעת, כי מי שהורשע בנהיגה בשכרות יפסל למשך שנתיים. ביהמ"ש השלום ראה לחרוג מפסילת החובה, והעמיד אותה על 9 חודשים. הוא נימק זאת בכך שמדובר בבחור צעיר המשרת ביחידה קרבית ומנהל אורח חיים נורמטיבי. ביהמ"ש המחוזי הפך את גזר הדין והעמיד את עונש הפסילה על שנתיים כקבוע בחוק, תוך שהוא קובע, כי אין בנסיבות שציין ביהמ"ש השלום, כדי לחרוג מפסילת החובה. טעמיו של ביהמ"ש השלום אינם מהווים 'נסיבות מיוחדות' במובן החוק.

24. ביהמ"ש העליון אישר את החלטת ביהמ"ש המחוזי. נקבע, כי 'נסיבות מיוחדות' לצורך חריגה מפסילת המינימום, אין פירושו חיים נורמטיביים, דבר המצופה מכל אדם. באופן קונקרטי יותר ולשאלה מה יכול להוות 'נסיבות מיוחדות' נקבע: **"...אוכל להעלות על הדעת נסיבות מיוחדות, שהמחוקק התיר בהן הקלה, במקרה של נהג ותיק ללא הרשעות...ובהתקיים צורך הומניטרי דוחק להסעת בן משפחה חולה"** (שם בסיפת ההחלטה, מפי כב' השופט א. רובינשטיין).

25. אמנם באותה פרשה, לא ראה בית המשפט העליון לחרוג מפסילת החובה הקבועה בחוק, אך יש להבין זאת, על רקע עבירת הנהיגה בשכרות החמורה שעבר הנאשם באותו עניין. דברים אלה השתקפו היטב בהחלטתו של כב' השופט רובינשטיין, שהדגיש את הצורך להלחם מלחמת חורמה בנהגים שיכורים, ובלשונו: **"...בתי המשפט מצווים על ידי המחוקק - הוא ולא אחר - לתת ידם למאבק בשכרות בכבישים, כך שידע השיכור (וידעו סובביו) כי עליו להמנע מנהיגה, ואם לא ימנע, ימנענו בית המשפט"**. עם זאת, ניתן להבין מדברי ביהמ"ש העליון, כי נסיבות כגון, וותק נהיגה רב ללא הרשעות, יחד עם צורך הומניטרי בריאותי, יכולות להוות יחד נסיבה מיוחדת לצורך חריגה מפסילת החובה עליה הורה המחוקק.

26. זאת ועוד, סעיף 40(ג) לחוק העונשין, הדן בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה או בשלב הטיעונים לעונש ע"י הצדדים, קובע כי ביהמ"ש יקבע כי התקיימה נסיבה מקלה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי.

27. מעיון בתיק ובחינת התרחשות התאונה עולה, כי מדובר בחוסר זהירות ושיקול דעת שגוי של הנאשם אשר הוביל לקרות התאונה. כאשר הנאשם היה קרוב מאוד לקו העצירה, הרמזור התחלף מכתום לאדום. הוא נסע במהירות סבירה לתנאי הדרך, אך עם כניסתו לצומת והתחלפות מופעי הרמזור, פנה הנהג המעורב ונכנס לצומת, דבר שהוביל לקרות התאונה. לא מדובר במי שראה רמזור אדום ושעט לתוך הצומת, שאז הייתה מתחייבת החמרה של ממש בעונשו.
28. יצוין, כי גם המשטרה לא סברה שנשקף סיכון מהנאשם, ולמרות סמכותה המנהלית לשלול את רשיונו מיד לאחר קרות התאונה לא עשתה כן.
29. נסיבות מצטברות אלה, בהצטרפן לוותק נהיגה של מעל 40 שנה ללא רבב, למצבו הבריאותי של הנאשם ואשתו, הנזקקים לצורכי בריאותם לרכב, הינן 'נסיבות מקלות מיוחדות' כלשון החוק, המאפשרות, חריגה מפסילת החובה הקבועה בחוק, באשר הן עונות על דרישות המחוקק ומהוות "נסיבות מיוחדות" במובן סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה, והן אף עונות על הקריטריונים שנקבעו בענין **לידסקי** שהובא לעיל.
30. לפיכך, העונש המתאים להשית על הנאשם הוא, עונש פסילה על הצד הנמוך, לצד עונש פסילה מותנה מרתיע וקנס כספי.
31. לעניין הקנס לקחתי בחשבון כמצוות סעיף 40ח את יכולותיו הכלכליות המועטות של הנאשם.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 20 יום פסילה בפועל.
2. הנאשם יפקיד את רשיונו עד ליום 1/3/15 שעה 09:00 בתיק בית המשפט. מאותו מועד תכנס הפסילה לתוקפה. מובהר לנאשם כי הפסילה תהיה בתוקף מאותו מועד, אך היא תימנה רק משעה שיפקיד את רשיונו.
3. 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
4. 800 ש"ח קנס או 8 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפרעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ה' אדר תשע"ה, 24 פברואר 2015, בלשכתי, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

